

Kapitel VII.

Forskellige Bestemmelser.

§ 52.

Naar en Ægtefælle er umyndiggjort, tilkommer det den anden Ægtefælle, for saa vidt denne er myndig, i Forbindelse med Værgen at bestyre den Del af Fællesboet, hvorover den umyndiggjorte Ægtefælle har haft Raadigheden. Denne Bestyrelse er ikke undergivet Pupilautoriteternes Tilsyn.

§ 53.

Saaframt en Ægtefælle ved sin Død efterlader sig Livsarvinger, arver den længstlevende Ægtefælle en Fjerdedel af den afdødes efterladte Formue.

Denne Arveret kan ikke indskrænkes ved testamentarisk Bestemmelse udover, hvad der følger af Forordning 21. Maj 1845 § 23, jfr. Lov 29. December 1857 § 2.

§ 54.

Efterlader en Ægtefælle sig ikke Livsarvinger, arver den længstlevende Ægtefælle Halvdelen af afdødes Formue, saaframt der efter den afdøde findes Fader, Moder eller Søsken, men ellers hele Formuen.

Denne Arveret kan, ved testamentarisk Bestemmelse af den førstafdøde, indskrænkes indtil en Trediedel af Formuen.

§ 55.

Ægtefællernes indbyrdes Arveret bortfalder ved Separation og Skilsmisse.

Kapitel VIII.

Overgangsbestemmelser.

§ 56.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1925.

§ 57.

Efter det i § 56 nævnte Tidspunkt kommer Loven, dog med de nedenfor angivne nærmere Bestemmelser, ogsaa til Anvendelse overfor Ægtefæller, der har indgaaet Ægteskab tidligere. Har Ægtefællerne levet i Formuefællesskab, bevarer enhver af dem Raadigheden over den Del af Fællesboet, hvorover han hidtil har raadet.

Reglerne i Lov Nr. 75, 7. April 1899 § 11, 1ste Stykke, 2det og 3die Punktum, jfr. 3die Stykke, finder vedblivende Anvendelse paa de der nævnte Ejendele, som er indført i Boet af Hustruen før denne Lovs Ikrafttræden. Forpligtelser, som i Medfør af den nævnte Lovs § 12 eller § 13 er kommet til at paahvile Fællesboet uden personlig Hæftelse for Manden, kan søges fyldestgjort i den Del af Fællesboet, hvorover han raader. Samme Lovs § 21, 2det Stykke, kommer vedblivende til Anvendelse paa Særeje, som er erhvervet før denne Lovs Ikrafttræden.